

Ed. Land; en saadan Priis vilde dog ikke kunne ansees for at være tilstrækkelig, thi for Frederiksgaves Skove, som bleve solgte i Es-teraaret, blev der givet 210 Rd. indtil 250 Rd. pr. Ed. Land. — Jeg seer mig, efter hvad jeg her har yttret, saaledes for Diebliffet ikke istand til nærmere at angive, under hvilke Betingelser Salget vil kunne finde Sted.

II. Sags: Lovforslaget er blot en Fuldmagt, som den ærede Forslagsstiller har ønsket, at Thinget skulde give den høitærede Minister til, om det findes fordeeltigt for Staten, da at sælge visse Dele af Domainerne. Jeg troer nu ikke, at det kan være betænkeligt at modtage en saadan Fuldmagt. Der er ingen Tvivl om, at den høitærede Minister efter sit bedste Skjønnende vil sørge for, at ingen af disse Skove blive solgte under deres Værdi; men vi maae ogsaa stole paa, at han, naar vi give ham en saadan Fuldmagt, ikke vil undslaae sig for at sælge endeel af disse Domainer, naar han kan faae $\frac{1}{4}$ over den Værdi, de virkelig have for Staten, ikke over deres indbildte Værdi, som maaffee kan være lagt til Grund for sliige Beregninger som dem, den ærede Minister gjorde os bekendte med.

Naar den høitærede Minister anfører, at det gjorde Bud kun er 110 Rd. pr. Ed. Land, saa skal jeg dog tillade mig at gjøre opmærksom paa, at, dersom vi for alle vore Statskøve kunde faae 110 Rd. pr. Ed. Land, saa vilde det blive mellem 6 à 7 Millioner Rd., saa at man dog ikke skal forkaste 110 Rd. pr. Ed. Land som noget slet Bud, naar man ikke med det Samme oplyser noget Nærmere om de vedkommende Skoves Tilstand. Jeg har slet ikke noget Begreb om Værdien af de omhandlede Skovstrækninger; jeg har blot hørt, at den ærede Forslagsstiller paa en ganske praktisk Maade har bragt denne Fuldmagt ind, ved at sige: Jeg er bemyndiget til at give $\frac{1}{4}$ Mere, end hvad disse Skove virkelig indbringe Staten; det maa blive hans Sag, hvorledes han har gjort sin Regning. Iøvrigt forekommer det mig, at det er temmelig høit anslaaet, naar den høitærede Finantsminister vurderer disse Skove til 300,000 Rd., thi efter de Talforreiser, han meddeelte os, synes det at være

en aldeles urimelig høi Tæst paa Eiendommen. Dersom dette Lovforslag kan bevirke, at endeel af Domainerne sælges, saa vil derved opnaaes, at der paa vore Finantskøve kan opføres Summer, som kunne sørge vore Indtægter. Jeg troer ikke, det er urimeligt at antage, at alene den her omhandlede Post vil kunne give os $\frac{1}{3}$ mere i Værdi, end den forrenter. Jeg skal slutte med at udtale, at jeg ikke kan troe, at Thinget vil tage i Betænkning at befordre denne Fuldmagt til Ministeriet sat igjennem.

Finantsministeren: Jeg skal blot tilføie, at Spørgsmaalet paa ingen Maade er modent til en saadan Afgjørelse. Det er jo dog vel ogsaa af Bigtighed for det ærede Thing, at der kan foreligge Oplysninger, hvorpaa en saadan Fuldmagt kan begrundes. Jeg har naturligviis ikke i og for sig udtalt mig om, at en Priis af 110 Rd. pr. Ed. Land skulde være altfor lav og utilstrækkelig for de paagjældende Skove, men jeg har sagt, at disse Skove ere bekendte saavel formedelst deres udmærkede Bestand, Bæst og fortrinlige Jordbund, og jeg har oplyst, at andre Skove af omtrent lignende Bessaffenhed ved Salg vare udbragte til 200 Rd. à 250 Rd. pr. Ed. Land, og jeg har endvidere oplyst, at man vil kunne vente, at Udbyttet af de omhandlede Skove inden faa Aar vil være steget ganske betydeligt. Der er ikke gjort et Bud om, at give 25 pCt. over hvad Skovene virkelig kunne være værd, men der er gjort et Bud, som gaaer ud paa at give 190,000 Rd. for bemeldte Skove, hvilket Beløb ansees for at være 25 pCt. over den Værdi, de have for Staten.

Tscherning: Turde jeg spørge den høitærede Finantsminister, om dette Bud vil sige et Bud, for at føre Skovene under Hammeren, eller et Bud, hvorefter Handelen skal sluttes, thi der er stor Forskjel derimellem. Et Bud, som kun er bestemt til at bringes under Hammeren som det første Bud ved Auktionen, det behøver ikke at være saa høit for, at være ganske godt som et endeligt Bud, hvorved Salget fuldbyrdes.